

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 32 PŽ-1504/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca, Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvijestitelja i Božene Zajec, članice vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja MARKA MILIĆA iz Biograda na Moru, Zrinsko-Frankopanska 6, OIB 79686495018 i 2. tužitelja IVANA MILIĆA iz Biograda na Moru, Ulica knezova Šubića Bribirskih 12, OIB 38718558622, koje zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Župić i partneri, Zagreb, Pisarnica Zadar, protiv tuženika Stečajna masa iza GRAĐEVINSKO PODUZEĆE RADNIK d.d. u stečaju, Zadar, Miroslava Krleže 3/C, OIB 13464167424, kojeg zastupa punomoćnik Dragan Jurjević, odvjetnik u Zadru, uz sudjelovanje umješaka na tuženikovo strani i to: 1. ZDENKA MIJOLOVIĆA iz Zadra, Petra Skoka 8, OIB 65233094383, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Gluić Ninčević d.o.o., Zadar, Špire Brusine 16, 2. IVANA JURICE iz Benkovca, Trg kardinala A. Stepinca 5, 3. DINKA ČAČIĆA iz Benkovca, Poljana Zrinskih i Frankopana 11, 4. MILE KLARICE iz Benkovca, Rašević kbr. 293/A, 5. BISERKE JURICA iz Benkovca, Trg hrvatske mladeži 2A, 6. NIKOLE VRKIĆA iz Benkovca, Tinj kbr. 83, 7. MARIJE BREULJ iz Benkovca, Poljana Zrinskih i Frankopana 9 i 8. MILANA PRTAINA iz Zadra, Vukovarska 9, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, odlučujući o žalbama tužitelja, tuženika i umješaka protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-139/2021-142 od 14. siječnja 2022., dopunjenih rješenjem P-139/2021-161 od 11. veljače 2022. i ispravljenih rješenjem P-139/2021-160 od 11. veljače 2022., rješenjem P-139/2021-148 od 20. siječnja 2022. i rješenjem P-139/2021-147 od 19. siječnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 26. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se kao neosnovane tuženikova žalba i žalbe umješaka i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-139/2021-142 od 14. siječnja 2022., ispravljena rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-139/2021-147 od 19. siječnja 2022. koje ispravljeno rješenjem poslovni broj P-139/2021-148 od 20. siječnja 2022., te koja je ispravljena rješenjem poslovni broj P-139/2021-160 od 11. veljače 2022. koje je dopunjeno rješenjem P-139/2021-161 od 11. veljače 2022.

riješio je

Uvažavaju se tužiteljeva, tuženikova žalba i žalba umješaka Zdenka Mijlovića, preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-139/2021-142 od 14. siječnja 2022. i rješava:

I. Nalaže se tuženiku i umješacima izuzev Zdenku Mijoloviću, u roku od osam dana solidarno naknaditi tužiteljima troškove parničnog postupka u iznosu od 82.179,00 kn (osamdesetdvjetisućstosedamdesetdevet kuna).

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 99.294,75 kn (devedesetdevettisućadvjestodevedesetčetiri kune i sedamdesetpet lipa).

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja da mu umješač Zdenko Mijolović solidarno s tuženikom i umješacem Ivanom Juricom naknadi parnične troškove u iznosu od 181.473,75 kn (stoosamdesetjednatisućčetiristosedamdesettri kune i sedamdesetpet lipa).

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom utvrđena je osnovanom tužiteljeva tražbina u iznosu od 313.507,98 kn s osnove neisplaćenih minimalnih plaća kao tražbina prvog višeg isplatnog reda. Rješenjem je tuženiku i umješacima naloženo naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 91.088,84 kn.

2. Tužitelj je u odnosu na presudu podnio prijedlog za ispravak te žalbu na rješenje u odnosu na dosuđene troškove sastava podnesaka od 19. svibnja 2006. i 11. ožujka 2019. Prvostupanjski sud je taj trošak pravilno obrazložio, međutim, pogrešno ga je zbrojio. Zato je tužitelju umjesto dosuđenog iznosa trebalo dosuditi iznos od 131.120,00 kn i uvećati ga za 32.780,00 kn s osnove 25% PDV-a, ukupno 163.900,00 kn. S obzirom na tužiteljev uspjeh u ovom sporu od 53% od 163.900,00 kn i uvećanje od 8.500,00 kn na plaćene predujmove za vještačenje, dolazi se do iznosa od 95.367,00 kn. Zato je tužitelj predložio drugostupanjskom sudu uvećati dosuđeni mu trošak za daljnji iznos od 4.278,16 kn, kao i za trošak sastava žalbe i PDV-a u iznosu od 312,00 kn.

3. U odnosu na prijedlog tužitelja za ispravak presude, tom prijedlogu je prvostupanjski sud udovoljio.

4. Tuženik je protiv ove presude i rješenja podnio žalbu navodeći u njoj prije svega da nije riječ o tražbini prvog, već drugog višeg isplatnog reda (čl. 71. Stečajnog zakona). Ovo zato jer je stečajni postupak nad tuženikom otvoren 26. ožujka 2003., a tek su izmjenama iz srpnja 2006. („Narodne novine“ broj 82/06), potraživanja zaposlenih svrstana u prvi viši isplatni red. Nadalje, prvostupanjski sud ne može usvojiti tužbeni zahtjev suprotno prijavi tražbine u stečajnom postupku. Pored navedenog, tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju sudskog vještaka. Pristupom sudskog vještaka tuženiku je uskraćeno pravo na raspravljanje pred

sudom. Zato je tuženik predložio drugostupanjskom sudu ukinuti pobijanu presudu i rješenje i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. U dopuni žalbe tuženik je ponovio svoje razloge vezane uz isplatni red u koji je svrstana tužiteljeva tražbina te troškovima dosuđenim tužitelju koji su nastali prije otvaranja stečajnog postupka 26. rujna 2003. Te troškove je tužitelj mogao tražiti isključivo kroz prijavu u stečajnom postupku.

6. Umješač Zdenko Mijolović je protiv ove presude i rješenja podnio žalbu navodeći u njoj da tužitelji nisu dokazali visinu svoje tražbine. Zato je tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan. Pored toga, i zakon i sudska praksa su se već opredijelili da sud nije ovlašten obvezati umješača na plaćanje troškova parničnog postupka. Odredbom čl. 117. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 70/19) propisano je da će se postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovog Zakona dovršiti primjenom odredbi Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 89/14). Zato se u ovoj pravnoj stvari mogu primijeniti samo odredbe Zakona o parničnom postupku koje su bile na snazi prije stupanja na snagu izmjena iz 2019. Sve da tome i nije tako, u ovoj pravnoj stvari troškovi parničnog postupka nisu prouzročeni tužitelju umješačevim radnjama (čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku), tim prije što su umješači stupili u parnicu 2019. ili 2020. Zato je umješač predložio drugostupanjskom sudu ukinuti ovo rješenje u pobijanom dijelu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

7. Umješač Ivan Jurica i dr. su protiv ove presude i rješenja podnio žalbu navodeći u njoj da je prvostupanjski sud pri donošenju pobijane presude pogrešno primijenio materijalno pravo kod pravilnog obračuna doprinosa zaposlenika, pogrešno utvrdio činjenično stanje, uključujući i pogrešan nalaz i mišljenje sudskog vještaka, te počinio povrede odredaba parničnog postupka.

8. U odgovoru na tužnikovu žalbu, tužitelji su osporili osnovanost njihovih žalbenih razloga. Rješenjem u stečajnom postupku poslovni broj St-294/03 od 14. veljače 2019., tužiteljeva tražbina je osporena kao tražbina prvog višeg isplatnog reda. Protiv ovog rješenja se nije žalio ni tuženik niti umješači. Zato oni ove razloge ne mogu osnovano isticati u žalbenom postupku. Neovisno o tome, tužitelji drže da njihova tražbina jest tražbina prvog višeg isplatnog reda (čl. 71. Stečajnog zakona). Tužnikov navodi o tome da je prijava tražbine ključna za ocjenu o osnovanosti tužbenog zahtjeva, su bespredmetni, posebno kod činjenice da je tužitelj u odnosu na ovu tražbinu pokrenuo parnicu još 1992., a prijavu tražbine je podnio 8. prosinca 2003., a sadržaj tužbenog zahtjeva je rezultata nalaza i mišljenja sudskih vještaka.

9. Tužitelji drže da je prvostupanjski sud dao valjanje i detaljne razloge zašto nije uvažio tužnikovu naknadno ponuđenu dokumentaciju i prijedlog za izvođenje dokaza novim vještačenjem. Ovaj postupak se vodi 30 godina i u tom periodu je tuženik više puta pozivan dostaviti potrebnu dokumentaciju. Cijelo to vrijeme je tuženim tvrdio da je dokumentaciju ne posjeduje i da je uništena tijekom rata. Dostava dokumentacije nakon 30 godina u najmanju ruku upućuje na njenu nevjerodostojnost.

10. Slijedom navedenog, tužitelji su predložili drugostupanjskom sudu odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu.

11. U odgovoru na žalbu umješaka Ivana Jurice i dr., tuženik se u cijelosti priklonio njihovim navodima, posebno u dijelu u kojem se navodi da su njihove tražbine svrstane u drugi viši isplatni red, za razliku od tužitelju čija tražbina je svrstana u prvi viši isplatni red.

12. U odgovoru žalbu umješaka Zdenka Manojlovića tuženik je izjavio da se priklanja njenim žalbenim razlozima.

13. Tužiteljeva žalba je osnovana.

14. Tuženikova žalba i žalba umješaka Ivana Jurice i dr., su neosnovane.

15. Žalba umješaka Zdenka Manojlovića je djelomično osnovana.

16. Nakon što je su pobijana presuda i rješenje ispitani na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi parničnog postupka iz odredbi čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda pravilna i zakonita, dok pobijano rješenje djelomično nije pravilno.

17. U ovoj pravnoj stvari prvo su doneseni presuda i rješenje od 15. ožujka 2021. (str. 373. do 385. spisa). Presudom je usvojen tužbeni zahtjev i utvrđeno da predniku tužitelja nije prestao radni odnos do 16. veljače 2003. Također je utvrđena osnovanom njihova tražbina kao vjerovnika prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 594.242,42 kn.

18. Ovaj sud je presudom i rješenjem od 29. travnja 2021. (str., 424. do 428. spisa) potvrdio da je prvostupanjski sud donio presudu na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilno provedenog dokaznog postupka, kao i da je na pravilan način odlučio o osnovi tužbenog zahtjeva. Međutim, i pored toga, rješenjem je ukinuo presudu u dijelu točke II. njene izreke u dijelu kojim je određeno da je osnovana tražbina tužitelja kao vjerovnika prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 594.242,42 kn te dao detaljnu uputu zašto visina tog iznosa nije pravilno utvrđena.

19. U nastavku postupka prvostupanjski sud je postupajući po uputi ovog suda iz ukidnog rješenja, oslonio se na nalaze i mišljenja sudskih vještaka financijsko-računovodstvene struke, Dražena Špinderka, (nalaz i mišljenje od 26. svibnja 2003., str. 95. do 107. spisa) i Ante Mrčele (nalaz i mišljenje od 17. kolovoza 2021., str. 488. - 505. spisa i usmeni nalaz i mišljenje na ročištu održanom 14. prosinca 2021.). Prvostupanjski sud je u poklonio vjeru nalazu mišljenju sudskih vještaka i prihvatio ih u cijelosti kao stručne i objektivne. Takvim ih prihvaća i ovaj sud.

20. O tužiteljevoj žalbi protiv rješenja

21. Tužitelj je u žalbi pravilno ukazao na pogrešku prvostupanjskog suda u zbrajanju iznosa dosuđenih troškova sastava podnesaka od 19. svibnja 2006. i 11. ožujka 2019. Zato je tužitelju korigirajući tu pogrešku i uvažavajući tužiteljev uspjeh u ovom sporu od 53% i PDV od 25%, i plaćene predujmove za vještačenje, trebalo uvećati dosuđeni mu trošak za iznos od 4.278,16 kn, kao i za trošak sastava žalbe u iznosu od 312,00 kn, ukupno za 4.590,16 kn.

22. O tuženikovoju žalbi

23. Sudski vještak Ante Mrčela je u svom pisanom i usmenom nalazu i mišljenju otklonio nedostatke kako u pogledu visine tražbine iz tužbenog zahtjeva tako i pogledu obračuna zakonskih zateznih kamata, te u pogledu svih pitanja na koje je uputio ovaj sud u ukidnom rješenju, pa su u tom pogledu izostali razlozi zbog kojih je u ovom dijelu ukinuta ranija presuda prvostupanjskog suda.

24. Prvostupanjski sud je po ocjeni ovog pravilno u ponovljenom postupku odbio izvoditi dokaz pregledom dodatne dokumentacije koju je tuženik dostavio u spis nakon 30 godina od početka parničnog postupka i za to je dao valjane razloge koje prihvaća i ovaj sud. Zato je prvostupanjski sud ujedno pravilno odbio i prijedlog za izvođenje dopunskim vještačenjem koje bi uzelo u obzir i tu dokumentaciju (čl. 219. st. 1. i čl. 7. ZPP-a).

25. Prvostupanjski sud je po ocjeni ovog suda usprkos tuženikovim navodima te navodima umješača tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom, i potom u žalbi, pravilno svrstao tražbinu tužitelja u prvi viši isplatni red. Takav red tražbine tužitelja utvrđen je još pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda iz stečajnog postupka otvorenim nad tuženikom, od 14. veljače 2019., kojim je upravo tražbina tužitelja osporena kao tražbina I. višeg isplatnog reda i kojim su tužitelji upućeni u parnicu, odnosno nastaviti parnicu upravo radi utvrđivanja osnovanosti takve tražbine. Kako se ni tuženik niti umješači nisu žalili na to rješenje, svaki razlog na koji upućuje bilo tuženik bilo umješač u žalbi u pogledu isplatnog reda tražbine tužitelja je izlišan i nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude u ovom dijelu.

26. Suprotno tuženikovim žalbenim navodima, ovaj sud nije utvrdio da bi u postupanju prvostupanjskog suda bile počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni one na koje se on pozvao u žalbi. Presuda sadrži jasne i detaljne razloge o odlučnim činjenicama i razlozi za donošenje odluke su jasno izneseni.

27. Kod takvog stanja stvari ovaj sud tuženikovu žalbu protiv presude ocjenjuje neosnovanom. Odatle i odluka iz točke I. izreke (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

28. U odnosu na tuženikovu žalbu protiv rješenja prvostupanjskog suda, tuženik je osnovano ukazao na to da prvostupanjski sud nije mogao osnovano dosuditi tužiteljima troškove ovog parničnog postupka koji su nastali prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (26. rujna 2003.). Te troškove su tužitelji bili dužni

zajedno sa svojom tražbinom iz radnog odnosa njihovog prednika, također prijaviti u stečajnom postupku.

29. Zato je parnične troškove koji se odnose na trošak pristupa na ročišta od 21. rujna 2000., 7. ožujka 2002., 5. studenoga 2002. i 7. siječnja 2003. u iznosu od po 750,00 kn, trošak pristupa na ročišta od 18. lipnja 2002. i 25. rujna 2002. u iznosu od po 250,00 kn, trošak pristupa na ročište od 29. kolovoza 2003. i trošak sastava podneska od 16. lipnja 2003., u iznosu od po 5.000,00 kn, ukupno u iznosu od 13.500,00 kn odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u točki I. i II. rješenja (čl. 380. st. 1. t. 2. i 3. ZPP-a).

30. O žalbi umješaača Zdenka Mijolovića

31. Umješaač Zdenko Mijolović je protiv ove presude i rješenja podnio žalbu navodeći u njoj da tužitelji nisu dokazali visinu svoje tražbine. Njegovi žalbeni razlozi protiv pobijane presude su po ocjeni ovog suda neosnovani zbog istih razloga zbog kojih je u tuženikova žalba ocijenjena neosnovanom. Odatle i odluka iz izreke presude (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

32. Međutim, umješaač je pravilno u žalbi protiv pobijanog rješenja ukazao na to da mu je prvostupanjski sud neosnovano naložio solidarno snositi parnične troškove tužitelja. Odredbom čl. 117. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ 70/19, propisano je da će se postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovog Zakona dovršiti primjenom odredbi Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ 89/14. Zato se u ovoj pravnoj stvari mogu primijeniti samo odredbe Zakona o parničnom postupku koje su bile na snazi prije stupanja na snagu izmjena iz 2019. Sve da tome i nije tako, kako to pravilno navodi umješaač u žalbi, u ovoj pravnoj stvari troškovi parničnog postupka nisu prouzročeni tužitelju njegovim radnjama (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tim prije što je on stupio u parnicu 2019. ili 2020. Odatle i rješenje iz točke III. izreke (čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a).

33. O žalbi Ivana Jurice

34. Umješaač Ivan Jurica i dr. su protiv ove presude i rješenja podnio žalbu navodeći u njoj da je prvostupanjski sud pri donošenju pobijane presude pogrešno primijenio materijalno pravo kod pravilnog obračuna doprinosa zaposlenika, pogrešno utvrdio činjenično stanje, uključujući i pogrešan nalaz i mišljenje sudskog vještaka, te počinio povrede odredaba parničnog postupka. Njegovi žalbeni razlozi su po ocjeni ovog suda također neosnovani, zbog istih razloga zbog kojih je u tuženikova žalba ocijenjena neosnovanom. Odatle i odluka iz točke III. izreke (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

35. Ivan Jurica nije podnio žalbu protiv rješenja o troškovima postupka.

36. Još o odluci o žalbama tužitelja, tuženika i umješaača Zdenka Mijolovića protiv pobijanog rješenja

37. Uvažavajući žalbu tužitelja, tuženika i umješaka Zdenka Mijolovića, pobijano rješenje prvostupanjskog suda o troškovima preinačeno je u odnosu na njih kao žalitelje (čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a), na način da je dosuđenom trošku dodan iznos od 4.590,16 kn u korist tužitelja i oduzet iznos od 13.500,00 kn na njihovu štetu. Tako je tužiteljima konačno dosuđen iznos parničnih troškova od 82.179,00 kn, a njegov zahtjev je dobiven za iznos od 99.294,75 kn.

38. Slijedom navedenog riješeno je kao točkama I. i II. njegove izreke (čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a).

Zagreb, 26. travnja 2022.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **eb30b-81b89**

Kontrolni broj: **00c77-874e3-a705e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAVOR PUSTIJANAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.